

Jag såg en del av en katolsk gudstjänst på teve förra veckan. Katolikerna har ju ett annorlunda kyrkoår än vi protestanter. Inte i grunden, men i vissa ämnen. Det vi kallar Domsöndagen med texter om den yttersta tiden kallar katolikerna Kristus konungens dag. Det jag också la märke till vara att man använde den predikotext jag tänkt använda idag, redan förra söndagen, så nu får jag be er som tänkt se förra veckans tevegudstjänst på SVTplay att hålla för öronen, för här kommer predikan... Det var bara på skoj.

Första advent är ju en av de mest traditionsburna sammanhängen. Många vet vad texterna handlar om, många vet att advent betyder? ankomst. Det är svårt att göra något med en sådan dag - antingen följer man strikt traditionerna - eller också gör man allt för att bryta dem. Saken är att jag som predikant, kör och gudstjänstledare vill att du som kommer hit ska bära med dig något hem som är värdefullt, som utmanar och som kanske hjälper dig att reda ut något i ditt liv. Traditionen kan vara en sådan sak. När mycket stormar i vardagens verklighet behöver man **något** att luta sig mot. Kyrkans uppgift är också att förmedla **någon** att luta sig mot. Evangeliebokens förslag för predikotexter idag slutar med ett citat från Jesus: "Jag har fötts och kommit hit till världen för denna sak: att vittna för sanningen. Den som hör till sanningen lyssnar till min röst." Man har lämnat den sista raden i samtalet med Pilatus åt sitt öde, men vad säger Pilatus ???

"Vad är sanning?" Där har vi verkligen något att luta oss mot: sanningen. Som du själv förstår, du som tänker själv, så tänker jag säga: men så enkelt är det inte. Men så enkelt är det inte. Sanning kan vara subjektiv och kanske objektiv. Den subjektiva är personlig, den objektiva skulle kunna vara absolut, men jag tänker att den liksom

kärleken är formbar utifrån situationen. Jesus som sanningen blir något arr bära med sig och stämma av emot. Vad skulle Jesus ha gjort? Jag läste på internet att någon på internet sagt att man bör vara källkritisk. Man ska inte svälja allt men hör och läser, utan ifrågasätta just sanningshalten. Så mycket delas mellan människor och så mycket är inte sant. Ingen rök utan eld, tänker vissa. Ett uns av sanning finns det säkert om ryktet har uppstått. Så delar vi sanningar, halvsanningar och lögnar i en enda röra. Och vem blir jag själv i denna sörja, i detta mediebrus? Ja, jag känner mig i alla fall ofta vilsen. Även om allt som sprids skulle vara sant, så vill jag inte alltid veta allt. Jag blir väldigt trött. Jag vill inte nämna USAs president vid namn i predikan, får se om det går. Han skulle säkert tjäna några dollar bara av att bli nämnd vid namn. Han har ju på något sätt blivit mest uppmärksammas för sina tokigheter och felsägningar mm. Kanske är det en strategi? All uppmärksamhet är uppmärksamhet. När Jesus talar om sitt rike, säger han att det inte går att peka på det. "Där är det eller här är det. Nej Guds rike, himmelriket, finns inom er." Och enligt Paulus så visar det sig i goda gärningar. När Dalai lama får frågan om hur vi kan skapa fred i världen säger han "Börja hemma hos dig själv."

Jag kan uppleva att jag får del av så mycket vetskap och så många sanningar att mitt sinne blir fullt. Så fullt att jag inte orkar möta mina egna frågor och min egen längtan, ibland. Jag tycker mycket om konstnären Magritte. Jag hade förmånen att få del av hans konst, i modern tappning för ett par veckor sedan. På hans kanske mest kända tavla ser jag en pipa. Under bilden står det "detta är ingen pipa". Mycket frustrerande. Men så bra. För den som skapar bilden

bestämmer ju själv vad det är, för konstnären. Han kanske har målat en häst som ser ut som en pipa för dig. Är det då en häst eller en pipa? Vad är sanning? Jag måste nog i all ödmjukhet säga att för mig verkar det vara en pipa och för dig är det en häst. Två sanningar möts. I vår tid ska allt evidensbaseras. Man ska ha bevis för sanningen. Ordet används mycket inom t ex kriminalvårdens behandlingar. Ibland funkar det. En evidensbaserad behandling visade sig dock fungera motsatt i fråga om våldsamt beteende om klienterna var för unga. Retreatverksamheten som kyrkan ligger bakom var länge den enda icke evidensbaserade verksamheten. Den fick fortgå eftersom den gav så goda resultat. Numera är den också evidensbaserad. Det finns inte bara en sanning. Inte ett absolut sant. Inget du kan lära dig utantill. Guds rike finns inom oss. Jag tror att det finns en öppning, en kontaktyta, ett nyckelhål (kalla det vad du vill) i varje människas själ där Guds rike kan komma in och få fäste. Sanningen om vad det betyder för dig vet bara du. Sanningen om hur det tar sig uttryck kan bara du svara på och för. Men jag vet att det finns en närvaro som jag kallar Jesus, som håller at luta sig mot, mitt i vardagens verklighet.

Pö om pö

Amen